

Мишка (стислий переказ)

Богдан Лепкий

В хаті, у нірці під ліжком жила маленька сіренька мишка, яка боялася людей. Коли нікого не було в домі вона вибігала на подвір'я, та у поле до своїх міських подруг. Сестриці з міста були худі, голодні, миршаві, розказували, що в людей тепер голод, а про мишей і говорити нічого.

Мишка розповідала, що її господар багатий. Його всі бояться, бо він убив двох здорових кабанів. М'ясо закоптив і продає, а гроші складає в скриню під ліжко. Вночі приїжджають люди, забирають продукти, а хазяїнові гроші дають. Він радіє і каже жінці, що війна допоможе їм розбагатіти.

Якось мишка почула в хаті чужий голос і побачила заплакану жінку з міста. Жінка просила молока для хворої дитини, гроші обіцяла принести пізніше. Господиня відмовила, сказавши, що в самих нема чого пити.

Мишці стало соромно за її хазяйку. Добре, що діти сплять, а то б ще навчилися брехати, як люди. Чому так у світі, що одні з голоду гинуть, а інші папірці у ящиках ховають? Хіба ж папір важливіший за життя?

І вирішила мишка знищити гроші. Працювала кілька діб. А тут господар сказав, що ніхто не сміє дармувати, навіть гроші. І треба купити свинок, підгодувати, продати й мати грошей, як у банку, бо коли ще наступна війна буде.

Чоловік поліз по гроші — а там усе погризене. Став кричати на жінку, бо вона не захотіла тримати кота, ложки молока пожаліла, і кидатися на неї з кулаками.

А мишка моргнула дітям — і в поле. Краще там, ніж у такій хаті.